

РЕШЕНИЕ

№ 4190

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4327** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Л. А. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 18.03.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав по нахд №1128/2013г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №97184 от 03.10.2011г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП - поради управление на МПС без обезопасителен колан и на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП – управление на МПС без свидетелство за управление на МПС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния акт поради неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. Касаторът посочва, че не е извършил вмененото му административно нарушение, като съдът неправилно е кредитирал свидетелските показания като непротиворечиви, въпреки, че свидетелите не си спомняли за конкретния случай. Поддържа съществени процесуални нарушения поради неразпитване на актосъставителя и жалбоподателя. Посочва липса на

реквизити в АУАН и НП. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП №97184 от 03.10.2011г.

Ответникът по касационната жалба началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 18.03.2013г. СРС, НО, 3-ти състав по нахд №1128/2013г. е потвърдил НП №97184 от 03.10.2011г., издадено от началник „АНД” в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП - поради управление на МПС без обезопасителен колан и на основание чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП – управление на МПС без свидетелство за управление на МПС.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. А. А., на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН К. П. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетелите е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл.137а, ал.1 ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 3-и състав е валидно и допустимо. Съгласно чл.220 АПК касационната инстанция е инстанция по правилното приложение на материалния закон, като тя не установява факти, а възприема фактите така, както са установени от първоинстанционния съд. Районният съдия е приел от фактическа страна, че на 22.07.2011г., около 17:50 часа, в [населено място], по „Околовръстен път”, с посока на движение от „С. шосе” към [улица] касаторът Л. А. Б. управлявал лек автомобил марка „Ситроен 3Х” с ДК [рег.номер на МПС], като на връзката с [улица] се движи без поставен обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е оборудван. При осъществената проверка от св.А. и св.К. касаторът не представил СУМПС и контролен талон.

При служебната проверка относно приложението на материалния закон касационният съд намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на закона, на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си. Съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и

обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. Първоинстанционният съд е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. Показанията на свидетелите А. и К. категорично потвърждават установените в АУАН факти и обстоятелства - касаторът управлявал МПС без да е поставил обезопасителен колан, с какъвто автомобилът бил оборудван, като при проверката за осъщественото нарушение не представил лични документи и СУМПС. Изцяло не отговарят на истината твърденията в касационната жалба, че като свидетел по делото не е разпитан актосъставителят (което не би съставлявало съществено процесуално нарушение), нито, че свидетелите не си спомнят случая. Въпреки многото на брой нарушения на ЗДвП, които установяват ежедневно, двамата свидетели, които са очевидци – лично са установили нарушението, установяват същото в детайли - точното местоположение и посока на движение на автомобила, както и вида на установените нарушения - непоставяне на обезопасителен колан при управлението на автомобила и непредставяне на документи за самоличност. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл.137а, ал.1 и чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, като наложените на нарушителя наказания е в законоустановения размер. Районният съдия е изложил пространни мотиви, защо за констатираните нарушения не е наложена глоба с фиш, които се споделят от касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни. Като е достигнал извод за осъществяване на нарушенията от обективна и субективна страна районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

Отнемането на контролни точки съгласно Наредба № ІЗ-1959 от 27 декември 2007 г. (отменена, но в сила към датата на издаване на НП) не представлява принудителна административна мярка (ПАМ), нито самостоятелно наказание по ЗДвП. Съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП и чл.5 от Наредба № ІЗ-1959/07 г. (отм) контролните точки са точки за отчет на извършените нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на моторни превозни средства. Следователно, законодателят е предвидил контролните точки като средство за отчитане на установените нарушения, без да им придава характер на административно наказание или ПАМ. Отнемането на контролните точки е действие с контролно-отчетен характер, при което съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и поведението му се определя от факта на налагане на наказание, предвидено в ЗАНН за извършеното нарушение. Отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление –чл.3, ал.1 от Наредба № ІЗ-1959/07г. (отм.). По изложените съображения районният съдия правилно не се е произнесъл относно посоченото в НП отнемане на 8 контролни точки, тъй като същото не съставлява самостоятелно административно наказание, предмет на обжалване пред СРС, а контролно-отчетно средство, което се прилага въз основа на влязло в сила НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО

РЕШЕНИЕ от 18.03.2013г. на СРС, НО, 3-и състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 18.03.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-и състав по нахд №1128/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.